

Europos Sąjungos
Taryba

Briuselis, 2023 m. liepos 19 d.
(OR. en)

Tarpinstitucinė byla:
2021/0145(NLE)

8280/3/23
REV 3 ADD 1

LIMITE

ACP 25
COAFR 133
COLAC 36
COASI 76
WTO 49
RELEX 452

PRANEŠIMAS DĖL „I/A“ PUNKTO

nuo: Tarybos generalinio sekretoriato
kam: Nuolatinių atstovų komitetui / Tarybai

Komisijos dok. Nr.: 9752/21 + ADD 1-2

Dalykas: Tarybos sprendimas dėl Europos Sąjungos bei jos valstybių narių ir Afrikos, Karibų ir Ramiojo vandenyno valstybių organizacijos (AKRVO) narių partnerystės susitarimo pasirašymo Europos Sąjungos vardu ir laikino taikymo
– Pareiškimai

I NUOLATINIŲ ATSTOVŲ KOMITETO IR TARYBOS POSĖDŽIŲ PROTOKOLUS

ITRAUKTINI PAREIŠKIMAI

Komisijos pareiškimas

1. Komisija atkreipia dėmesį į Tarybos ketinimą priimti sprendimą, kuriuo iš dalies keičiamas Komisijos pasiūlymas dėl Europos Sąjungos ir Afrikos, Karibų ir Ramiojo vandenyno organizacijos (AKRVO) narių partnerystės susitarimo pasirašymo Europos Sąjungos vardu ir laikino taikymo (COM(2021)312 final), siekiant pakeisti partnerystės susitarimo pobūdį, t. y., kad tai būtų ne vien su ES sudarytas susitarimas, o mišrus susitarimas.

2. Komisija pripažįsta, kad politiškai svarbu partnerystės susitarimą pasirašyti kuo greičiau.
3. Tačiau Komisija nepakeitė savo teisinio įvertinimo, kad partnerystės susitarimas sudaromas vien su ES; dėl to nebuvo pateikta jokių teisinių kontrargumentų.
4. Todėl Komisija nesutinka, kad naujos redakcijos 4 straipsnyje išvardytos susitarimo nuostatos nebūtų laikinai taikomos tuo pagrindu, kad jos tariamai nepriklauso Sąjungos kompetencijai. Dar svarbiau, Komisijos nuomone, yra tai, kad Taryba neturi įgaliojimų iš esmės keisti susitarimo teksto, pridėto prie pasiūlymo priimti sprendimą dėl susitarimo pasirašymo. Išimtinę teisę derėtis dėl susitarimo teksto ir siūlyti jį pasirašyti Tarybai turi derybininkas.
5. Komisija pasilieka teisę prireikus naudotis visomis turimomis teisinėmis priemonėmis, kad užtikrintų Sutarčių nuostatų laikymąsi.

Vengrijos pareiškimas

dėl Europos Sąjungos bei jos valstybių narių ir Afrikos, Karibų ir Ramiojo vandenyno valstybių organizacijos (AKRVO) narių partnerystės susitarimo

Tai, kad buvo priimta Tarptautinės konferencijos gyventojų ir vystymosi klausimais (ICPD) veiksmų programa, o ketvirtojoje pasaulinėje moterų klausimų konferencijoje buvo priimta Pekino veiksmų platforma, yra tikro bendro sutarimo požymis. Šiomis programomis nustatyta, kad naudojimasis žmogaus teisėmis yra vystymosi esmė, ir nuo jų priėmimo pasiekta svarbių rezultatų sveikatos, vyrų ir moterų lygybės ir švietimo srityse. Šios sritys yra Darnaus vystymosi darbotvarkės iki 2030 m. pagrindas – kaip pamatiniai principai joje yra įtvirtinti visuotinė pagarba žmogaus teisėms ir žmogaus orumui, teisinė valstybė, teisingumas, lygybė ir nediskriminavimas.

Vengrija tebėra pasiryžusi vykdyti įsipareigojimus žmogaus teisių srityje, be kita ko, apsaugoti ir propaguoti moterų teises bei vyrų ir moterų lygybę pagal Vengrijos pagrindinį įstatymą, Europos Sąjungos pirminę teisę, principus ir vertybes, taip pat pagal iš tarptautinės teisės kylančius įsipareigojimus ir principus. Be to, moterų ir vyrų lygybė kaip pagrindinė vertybė įtvirtinta Europos Sąjungos sutartyse, visų pirma ES sutarties 2 straipsnyje ir SESV 8 straipsnyje. Vadovaudamasi tuo, kas pirmiau išvardyta, ir savo nacionalinės teisės aktais, Vengrija sąvoką „lytis“ (angl. *gender*) aiškina kaip reiškiančią lytį biologiniu aspektu (angl. *sex*), o sąvoką „lyčių lygybė“ (angl. *gender equality*) – kaip reiškiančią vyrų ir moterų lygybę.

Vengrija yra tvirtai įsipareigojusi įgyvendinti ICPD veiksmų programą ir Pekino veiksmų platformą, taip pat Darbotvarkę iki 2030 m. ir jos darnaus vystymosi tikslus – tai yra ir pagrindiniai dokumentai lytinės bei reprodukcinės sveikatos ir reprodukinių teisių srityje. Vengrija pažymi, kad tarptautiniu lygmeniu, taip pat ir Europos Sąjungoje, nėra terminų „lytinė ir reprodukcinė sveikata bei teisės“ ir susijusių terminų, pavyzdžiui, „visapusiška informacija bei švietimas apie lytinę ir reprodukcinę sveikatą“ bendrai sutartų teisinių apibrėžčių. Be to, ši tema yra susijusi su teisinėmis apibrėžtimis, kurios priklauso valstybių narių išimtinai kompetencijai. Todėl šiuos terminus Vengrija aiškina ir propaguoja Darbotvarkės iki 2030 m., ICPD veiksmų programos ir Pekino deklaracijos bei veiksmų platformos kontekste, atsižvelgdama į savo nacionalinės teisės aktus. Šiuo atžvilgiu Vengrija pažymi, kad nei ES, nei nė viena jos valstybė narė nėra priėmusios ar patvirtinusios Susitarime nurodytų UNESCO tarptautinių techninių gairių dėl lytinio švietimo, todėl jos jokių būdu negali būti laikomos ES *acquis* dalimi. Vengrija pritaria Susitarimo pasirašymui ir laikinam taikymui su sąlyga, kad vien tik nuoroda Susitarime į tas UNESCO tarptautines technines gaires nekeičia teisinės padėties šiuo atžvilgiu, nesukuria precedento dėl būsimų nuorodų kituose tarptautiniuose susitarimuose ar ES dokumentuose ir jokių būdu nereiškia, kad techninės gairės tampa privalomos Šalims. Be to, taip pat ir bendrame kontekste, Vengrija mano, kad priėmus šį dokumentą negalėtų atsirasti jokio teisinio precedento dėl lytinės ir reprodukcinės sveikatos ir teisių aiškinimo.

Atsižvelgdama į tai, kad neteisėtos migracijos srautai yra glaudžiai susiję su įvairių formų organizuotu nusikalstamumu, kuris kelia grėsmę visoms šalims ir dėl kurio reikia laikytis visapusiško požiūrio į migracijos srautų problemos sprendimą, Vengrija laikosi nuomonės, kad Susitarime pateiktos nuorodos į migracijos valdymą turi būti suprantamos kaip mišrių migracijos srautų suvaldymas SESV 79 straipsnio 1 dalies kontekste, t. y. tik visapusiškai laikantis joje įtvirtinto tikslo užkirsti kelią neteisėtai imigracijai ir sustiprinti kovos su ja priemones, taip pat SESV 79 straipsnio 5 dalyje nustatytos valstybių narių teisės, pagal kurią nedaromas poveikis valstybių narių teisei nustatyti priimtinių trečiųjų šalių piliečių skaičių. Tai nedaro poveikio bendrai Vengrijos politikai, kuria siekiama sustabdyti, o ne valdyti neteisėtą migraciją.

Kalbant apie Susitarime pateiktas nuorodas į saugią, tvarkingą ir teisėtą migraciją ir Pasaulinį susitarimą dėl saugios, tvarkingos ir teisėtos migracijos, Vengrija pažymi, kad nei ES, nei nė viena jos valstybė narė nėra priėmusios ar patvirtinusios to Pasaulinio susitarimo, todėl jis jokių būdu negali būti laikomas ES *acquis* dalimi. Vengrija pritaria Susitarimo pasirašymui ir laikinam taikymui su sąlyga, kad pirmiau nurodytos nuorodos Susitarime nekeičia teisinės padėties šiuo atžvilgiu, nesukuria precedento dėl būsimų nuorodų kituose tarptautiniuose susitarimuose ar ES dokumentuose ir jokių būdu nereiškia, kad tas Pasaulinis susitarimas tampa privalomas Šalims.

Airijos pareiškimas

Airija primena, kad jei Šalys šio Susitarimo kontekste nuspręstų sudaryti konkrečius susitarimus laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje, kuriuos ES turėtų sudaryti pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo trečiosios dalies V antraštinę dalį, tokių būsimų konkrečių susitarimų nuostatos Airijai nebūtų privalomos, nebent ES vienu metu su Airija, kiek tai susiję su jos ankstesniais dvišaliais santykiais, praneštų Afrikos, Karibų ir Ramiojo vandenyno valstybių organizacijai, kad Airijai kaip ES daliai tokie būsimi konkretūs susitarimai tapo privalomi pagal Protokolą Nr. 21 dėl Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės, pridėtą prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo.

Ir panašiai, Airijai nebūtų privalomos jokios vėlesnės ES vidaus priemonės, kurios pagal minėtą antraštinę dalį turėtų būti priimtoms šiam Susitarimui įgyvendinti, nebent ji pagal Protokolą Nr. 21 praneštų apie savo pageidavimą dalyvauti įgyvendinant tokias priemones arba joms pritarti.